

Piše: don Ilija Drmić

Na Treću nedjelju korizme - Bezimenu 11. ožujka 2012. s početkom u 15 sati obavljena je pobožnost Križnoga puta u zaseoku Vinice Šiške, koju je predvodio vinički župnik don Ilija Drmić.

U svemu se sabralo oko stotinjak vjernika iz raznih mjesta odseljenja koji su se pridružili domaćom žiteljima na ovoj duhovnoj svečanosti što je obavljena za vrijeme jakoga, a ne toliko hladnoga vjetera. Možda je ovo prezadnji jači vjetar u ovoj zimi, koji se ni po hladnoći ni po snazi ne može nikako usporediti s onim vjetrovima što su puhali od 2. do 25. veljače. Oni su čak lomili, istina, suha stabla, skidali crjepove s kuća, pa tako i sa svih crkvenih objekata u župnome centru i s one crkve Križa u viničkome groblju koje je baš na današnji dan dobilo Odbor za uređenje i gradnju. Ovaj vjetar nije omeo župnika da slavi svetu misu na oltaru pod nebom ispred Gospine kapelice. Da je bilo zaista otežano, posve je razvidno jer je prakaratur Blaž Ivanda morao čuvati crkveno posuđe i knjige kako sve to ne bi vjetar porušio i raznio uokružice oltarišta.

Misno čitanje iz Staroga Zavjeta pročitala je gđa Brigita Šiško udata Mravičić u Tučepe. U njemu je riječ o Deset Božjih zapovijedi što ih je Bog po Mojsiju dao svome narodu kao orijentire na životnim stazama, a u Evanđelju govor je o Hramu kojega su obeščastili trgovci, te ih Isus protjerao iz njega, jer je to Dom molitve i razgovora s Bogom. Taj Hram je građen 36 godina i postao je simbolom jedinstva izabranoga naroda, zatim istinskoga kulta i Božjega prebivanja, u kojemu je u Svetinji nad svetinjama stajao Kovčeg s Deset Božjih zapovijedi. U taj dio mogao je jednom godišnje ući veliki svećenik i izgovoriti tripud sveto ime: Jahve! Kakav je naš odnos prema našem hramu, našoj crkvi u kojoj nas čeka naš bog, naš Isus Krist, u kojem nas želi zagrliti Duh Sveti? Sv. Pavao je rekao da smo mi hramovi Duha Svetoga, dakle uspoređuje nas s ovim hramovima i crkvama u kojima prebiva Božja prisutnost. Pa kao što je u Hramu prisutni Bog, tako neka Bog bude prisutan i u našem duhu, u našem tijelu, u našem životu. Isus je onaj koji je moćan sagrađiti porušeni hram našega tijela, tj. uskrsnuti ga o uskrsnuću mrtvih, kao što je to učinio sa svojim svetim tijelom nakon što je proboravilo svoje trodnevje u grobu.

Pomolivši se na kraju mise za pokojnike, a napose za dan prije preminule: Petra Lučića (1950.) iz Rošnjača u Njemačkoj i Katu Perković (1929.) iz Mijakova Polja, spustili smo se u seoce koje je ovoga dana probudila bura a i njegovi ne tako davni stanari, te molitve uz postaje i ova sveta misa. Bog neka blagoslovi sve njih, a napose njihove pokojnike, i sve one koji su bili nakani doći ali nisu uspjeli ili nisu mogli zbog vjetera i nekih drugih okolnosti.